

Claus Meyers tale ved Haandværkerforeningen Københavns Stiftelsesfest

Taler

Claus Meyer
Æreshåndværker og
gastronomisk iværksætter

Dato

20. november 2023

Sted

Moltkes Palæ, København

At opdage skønheden i et zittauerløg, eller at betro et andet menneske, hvad man er taknemmelig for, kan fuldstændig ændre stemningen i et rum, særligt når livet er allersværest. Det bliver aldrig en selvfølge at kunne kysse sin elskede, i morgen kan dine læber ramme et kranium.

Mange konflikter og meget ulykke skyldes, at vi ikke altid formår at møde verden i en tilstand af taknemmelighed. Taknemmelighed må imidlertid ikke forveksles med overdrevent mådehold.

Her i landet har præster og læger siden Luther og Pietismen med stort held ført et antihedonistisk korstog imod sanseligheden som sådan og imod madglæden i særdeleshed.

Ideen om, at tilberede et pragtfuldt måltid for dem man elsker, har derfor været betragtet som en syndighed på linje med overdreven dans, kortspil, misbrug af alkohol, blodskam – og onani. Budskabet var, at hvis du vil leve et langt og sundt liv på jorden og undgå at komme i helvede, når du skal herfra, skulle du spise mad, der ikke smager af noget, og få det overstået i en fart. Det var i den ånd, jeg blev opdraget i tresserne på Lolland, en af de mørkeste perioder i dansk mads historie.

Det var en periode med gulerødder forkogt mange år før i Polen. Dybfrosne madpakker. Transfedt-syreholdig stegemargarine. Korte, billige, effektive måltider indtaget i en tavshed, som befandt vi os på gravens rand. Min far sagde: Kommer det ned, har du godt af det – og kommer det op igen, har det ingen

skade gjort. Hvor er det synd for mine forældre, at de ikke havde lært, at det er nødvendigt at springe over, hvor gærdet er højest, hvis man vil høre englene synge!

Vi står på tærsklen til julen. Miraklet i julen er, at Gud bliver menneske i Jesus. Gud gør sig umage med at vise sin kærlighed til os. En jomfrufødsel i en stald i Bethlehem, syngende engle, en stor stjerne over en stald og en savlende baby, der er kommet til verden parat til at ofre sit liv for at frelse menneskeheden – og alligevel går vi bare ned i Rema 1000 og fylder indkøbsvognen, som om ingenting var hændt!

Ordet skaber, hvad det nævner, sagde Grundtvig. Siger du, at livet er håbløst, så bliver livet håbløst. Men kigger du på det sørgelige indhold i din grøntsagsskuffe og siger, hold nu kæft det kan blive en fantastisk suppe, så bliver det en fantastisk suppe. Og kigger du på din elskede og siger, at du er gift med verdens smukkeste og klogeste kvinde, så bliver hun verdens smukkeste og klogeste kvinde. For det er, når vi formår med hele vores sjæl og væsen at være til stede i det magiske øjeblik, hvor fortid og fremtid smelter sammen, at himlen kysser jorden, og at vi kan opleve livet rejse sig i højden.

Min far mente, som mange andre mænd på den tid, at det var helbredstruende at spise mindre end 300 gr kød om dagen. I det hele taget tager vi alle mulige ting for givet; måltidskasser, take away, lønforhøjelser, iPhones, døgnåbne butikker med svinekød på tilbud.

Realiteten er, at vi befinder os midt i den 6. masseudrydelse af jordens biologiske arter og den første, som vi selv har skabt. Vores hensynsløse forbrug af ferskvand og udledning af næringsstoffer og drivhusgasser har forstyrret jordens vitale kredsløb i en grad, hvor fire ud af ni afgørende grænser for et fortsat sikkert liv på jorden er overskredet.

Måden vi fremstiller fødevarer på, er den væsentligste årsag til ændringerne i Jordens økosystemer og paradokset er, at selv om vi producerer kalorier nok til at ernære verdens nuværende befolkning, så sulter mere end 820 millioner mennesker, og endnu flere får en kost, der ikke indeholder de næringsstoffer, de har brug for, alt imens over 2 milliarder mennesker i dag lider af fedme eller svær overvægt. Usund kost er nu ansvarlig for flere dødsfald end usikker sex, alkohol, narkotika og tobak tilsammen.

Samtidig smider vi mad ud som ville kunne have brødfødt 3 mia. mennesker og dermed fjerne al sult og underernæring i verden. Evnen til at vise medfølelse er en af de egenskaber, der adskiller os fra dyrene, men det er svært at læse disse tal uden at sidde tilbage med en fornemmelse af, at vi er nogen, der har raget for meget til os, og at der er for mange, som ikke var inviteret med til festen.

For mere end 50 år siden sagde Martin Luther King; "We need to build a longer table, not a higher wall". Han talte på den måde både om ulighed og om diskrimination. Der er ikke blevet mindre af nogen af delene. I det gamle testamente regner det med manna fra himlen, og vi hører om det måltid, Gud selv ved tidernes ende vil berede for alle folkeslag "med marvfede retter og ædel lagret vin".

Jesus lægges som bekendt i et fodertrug, siden må han flygte med sine forældre. Han bliver ven med toldere og syndere, og sagde til dem at "jeg er livets brød". Han bespiste iflg. Matthæusevangeliet 5000 mennesker med fem brød og to fisk og endte med at ofre sit eget liv for at frelse menneskeheden. Vi fødes hjælpeløse, men de allerfleste af os bliver mødt med stor omsorg. Måske handler det at blive voksen om at gengælde den omsorg, om at styrke sin evne til tilstedeværelse og om at udvikle sit eget værtskab i verden. At sørge for at andre, fx familie, venner, naboer og kolleger føler sig set, elsket og inviteret indenfor og med til bords.

Vores opgave er ikke at udføre mirakler, men at gøre små ting med stort overskud, så vi stjæler endnu en dag fra døden.

Vi kan vælge at gøre os umage i hverdagen, når vi dækker et bord, tænder et lys, smører en madpakke eller koger en suppe. Vi kan lære, at give for at give, og at tage imod for at tage imod. Vi kan beslutte at glæde os over duften af et nybagt brød og at leve vores liv i Evighedens Lys, så der også vil være noget til dem, som kommer efter os.

Jesus kom til verden som et lille fremmed barn uden for nummer. Min yngste datter kiggede en dag op på mig, da vi boede i USA og sagde: far du er perfectly imperfect. Det varmede min hjerte, ikke bare på grund af den dejlige kompliment, men især fordi Augusta havde forstået noget meget væsentligt; at livet ikke handler om at være perfekt, men om at fryde sig, og om at få øje på de

mennesker, der er omkring os, og at vi deler vores glæder og sorger med hinanden.

LAD OS UDRÅBE ET TREFOLDIGT LEVE FOR
HAANDVÆRKERFORENINGEN KØBENHAVN – OG DETS
STIFTELSE.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/clus-meyer-tale-v-haandvaerkerforeningen-kobenhavns-stiftelsesfest>